

DIUMENGE DE RAMS (C)

LECTURA PRIMERA (Is 50,4-7)

Lectura del llibre del profeta Isaïes

El Senyor Déu m'ha donat una llengua de mestre perquè, amb la paraula, sàpiga sostenir els cansats. Un matí i un altre, em desvetlla l'orella, perquè escolti com un deixeble. El Senyor Déu m'ha parlat a cau d'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrera: he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrencaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades. El Senyor Déu m'ajuda: per això no em dono per vençut; per això paro com una roca la cara i sé que no quedaré avergonyit.

SALM RESPONSORIAL 21,8-9,17-18a,19-20,23-24a)

Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu abandonat?

Tots els qui em veuen es riuen de mi,
amb els llavis i amb el cap prenen aires de mofa:
«S'ha adreçat al Senyor; que l'alliberi, doncs;
que el salvi, si tant se l'estima.» R/

M'envolta una munió de gossos,
em rodeja un estol de malfactors,
m'han lligat les mans i els peus,
puc comptar tots els meus ossos.

Es reparteixen entre ells els meus vestits,
es juguen als daus la meva roba.
Almenys vós, Senyor, no us allunyeu;
força meva, cuiteu a defensar-me.

Anunciaré als meus germans el vostre nom,
us lloaré enmig del poble reunit.
Fidels del Senyor, lloeu-lo,
fills de Jacob, glorifiqueu-lo,
reverencieu-lo, fills d'Israel.

LECTURA SEGONA (Fl 2,6-11)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

Jesucrist, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes i començant a capténir-se com un home qualsevol, s'abaixà i es féu obedient fins a acceptar la mort i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeguin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

EVANGELI

Passió de nostre Senyor Jesucrist segons sant Lluç

[C. Arribada l'hora, Jesús es posà a taula, i els apòstols s'hi posaren amb ell. Jesús els digué: + «Com desitjava menjar amb vosaltres aquest sopar pasqual abans de la meva passió! Perquè us asseguro que ja no el menjaré més fins que la Pasqua s'haurà complert en el Regne de Déu». C. Després prengué un calze, pronuncià l'acció de gràcies i digué: + «Preneu això i repartiu-vos-ho, perquè us asseguro que des d'ara ja no beuré més d'aquest fruit de la vinya fins que haurà arribat el Regne de Déu». C. Llavors prengué el pa, digué l'acció de gràcies, el partí i els el donà tot dient: + «Això és el meu cos, entregat per vosaltres. Feu això que és el meu memorial». C. I féu igualment amb el calze, havent sopat, tot dient: + «Aquest calze és la nova aliança segellada amb la meva sang, vessada per vosaltres. Però mireu, la mà del qui em traeix és aquí, juntament amb la meva sobre aquesta taula, perquè el fill de l'home fa el seu camí, com havia estat decidit per endavant. Però ai de l'home que el traeix».

C. Ells començaren a discutir quin d'ells seria capaç de fer una cosa com aquesta. Després hi hagué una disputa entre ells sobre quin havia de ser considerat el més important. Jesús els digué: + «Els reis de totes les nacions disposen com a amos dels seus súbdits, i els qui tenen autoritat es donen el títol de "benefactors". Entre vosaltres no ha de ser pas així: el més important d'entre vosaltres s'ha de comportar com si fos el més jove i el qui mana s'ha de comportar com el criat que serveix. ¿Qui és més important, el qui seu a taula o el criat que el serveix? ¿Oi que ho és el qui seu a taula? Doncs jo em comporto entre vosaltres com el qui serveix. Vosaltres sou els qui heu perseverat amb mi en els moments de prova, i jo us dono la investidura reial que el meu Pare m'ha donat a mi: vosaltres menjareu i beureu a taula amb mi en el meu Regne, i us asseureu en trons per governar les dotze tribus d'Israel.

Simó, Simó, Satanàs us ha reclamat a tots per garbellar-vos com el blat, però jo he pregat per tu perquè no defalleixi la teva fidelitat. I tu, quan sigui fora, conforta els teus germans». C. Pere li digué: S. «Senyor, estic disposat a anar amb vós a la presó i a

la mort». C. Jesús li respon: + «T'ho asseguro, Pere: Avui, abans no canti el gall, hauràs negat tres vegades que em coneixes».

C. I els digué: + Quan us vaig enviar sense bossa, ni sarró ni calçat, ¿us va faltar mai res?» C. Li respongueren: S. «No ens va faltar res». C. Ell els digué: + «Doncs ara, si teniu bossa emporteu-vos-la, amb el sarró i tot, i si no teniu espasa, veneu-vos el mantell per comprar-vos-la; perquè allò que diu l'Escriptura: "El van comptar entre els delinqüents", us asseguro que s'ha de complir en mi; tot el que es refereix a mi s'està complint». C. Ells li digueren: S. «Senyor, aquí hi ha dues espases». C. Els respongué: + «N'hi ha de sobres». C. Llavors sortí i se n'anà com de costum, a la muntanya de les Oliveres. El seguiren també els seus deixebles. Arribat al lloc els digué: + «Pregueu Déu que no us deixi caure en la temptació».

C. Ell s'allunyà a una distància com la d'un tir de pedra, s'agenollà i pregava amb aquestes paraules: + «Pare, si vós ho voleu, allunyeu de mi aquest calze; però que no es faci la meva voluntat sinó la vostra». C. Se li aparegué un àngel del cel que el confortava. En ple combat interior, pregava més intensament, i la seva suor semblava com gotes de sang que queien fins a terra. Quan s'aixecà de la pregària, se n'anà cap als deixebles i els trobà adormits de tristor; i els dígue: S. «¿Per què dormiu? Aixeeu-vos i pregueu, que no caiguen en la temptació». C. Encara parlava Jesús quan arribà gent; el qui es deia Judes, un dels dotze, els anava al davant i s'acostà a Jesús per besar-lo. Jesús li digué: + «Judes, amb un bes traeixes el Fill de l'home?» C. Els qui anaven amb Jesús quan veieren el que passava digueren: S. «Senyor, ¿ataquem amb l'espasa?» C. I un d'ells donà un cop d'espasa al criat del gran sacerdot i li tallà l'orella dreta. Però Jesús digué: + «Deixeu-los estar». C. I li toca l'orella i el curà. Llavors Jesús digué als grans sacerdots, als oficials de la guàrdia del temple i als notables que havien vingut allà per detenir-lo: + «Heu vingut armats amb espases i garrots, com si jo fos un bandoler. Mentre estava amb vosaltres al temple cada dia, no em vau tocar mai. Però ara és la vostra hora, ara les tenebres tenen el poder».

C. Ells se l'endugueren pres i el portaren al palau del gran sacerdot. Pere el seguia de lluny. Encengueren foc al mig del pati, s'assegueren al voltant i Pere s'assequé amb ells. Una criada que el veié assegut vora el foc, se'l mirà i digué: S. Aquest home també anava amb ell». C. Ell ho negà: S. «No, dona; no el conec de res». C. Poc després un altre que el veié li deia: S. «Tu també ets ells». C. Pere li contestà: S. «No, home; no ho sóc pas». C. Cosa d'una hora més tard, un altre s'hi entossudí: S. «Segur que aquest era d'ells: fins se li coneix que és galileu». C. Pere respongué: S. «No, home; no sé de què em parles». C. En aquell moment, mentre el gall cantava, el Senyor es girà i mirà Pere; Pere es recordà de les paraules que el Senyor li havia dit: «Avui, abans no canti el gall, m'hauràs negat tres vegades». I així que va ser fora, va plorar amargament.

Els homes que guardaven Jesús, per burlar-se'n, li tapaven la cara, li pegaven i li deien: S. «Prova de profetitzar: endevina qui t'ha pegat». C. I deien moltes més coses per injuriar-lo.

Quan es va fer de dia es van reunir tots els notables del poble, els grans sacerdots i els mestres de la Llei i portaren Jesús al sanedrí. Allà li demanaven: S. «Si ets tu el Messies, digue'ns-ho». C. Ell els contestà: + «Si us dic que sí, no em creureu. Si us faig preguntes, no em respondreu. Però des d'ara el Fill de l'home estarà assegut a la dreta del Poder de Déu». C. Tots li digueren: S. «Per tant, ¿ets el Fill de Déu?» C. Ell els respongué: + «Sí que ho sóc, teniu raó». C. Ells digueren: S. «¿Quina falta ens fan els testimonis? Nosaltres mateixos ho hem sentit dels seus propis llavis».]

C. Llavors (els notables del poble, els grans sacerdots i els mestres de la Llei) s'alçaren tots i el dugueren a Pilat. I començaren així la seva acusació: S. «Hem trobat aquest home que subleva el nostre poble, prohibeix de pagar tribut al Cèsar i pretén que és el Messies, el rei». C. Pilat l'interrogà: S. «¿Ets tu el rei dels jueus?» C. Ell li respongué: + «Sí, teniu raó». C. Pilat digué als grans sacerdots i a la gent: S. «No trobo res en aquest home per a poder-lo inculpar». C. Ells insistien: S. «Somou el poble, escampant les seves doctrines per tot el país dels jueus. Havia començat a Galilea i no ha parat fins aquí». C. Quan Pilat sentí això, preguntà si aquell home era galileu. En saber que pertanyia a la jurisdicció d'Herodes, l'hi envià. Precisament aquells dies Herodes es trobava a Jerusalem. Herodes s'alegrà molt de veure Jesús: feia temps que ho desitjava, perquè en sentia parlar i confiava veure-li fer algun miracle. Li feia moltes preguntes, però Jesús no li contestà res. Els grans sacerdots i els mestres de la Llei hi eren presents i l'acusaven amb força. Però Herodes amb seva tropa, el menyspreà i, per riure's d'ell, li posà un vestit sumptuós i l'envià altre cop a Pilat. Aquell dia Herodes i Pilat, que havien estat enemistats, es reconciliaren. Pilat cridà els grans sacerdots, les autoritats i la gent i els digué: S. «M'heu portat aquest home com si sublevés el poble, però jo, que l'he interrogat davant vostre, no trobo que hagi comès cap dels delictes de què l'acuseu. Ni tampoc Herodes, que ens l'ha tornat a enviar. Ningú no ha trobat res que mereixi la pena de mort. Per tant, li donaré un càstig per escarmentar-lo, i el deixaré anar». C. Però tota la multitud cridà: S. «Mateu-lo, aquest; indulteu-nos Bar-Abàs». C. Bar-Abàs havia estat empresonat amb motiu d'una revolta i d'un assassinat que hi havia hagut a la ciutat. Pilat tornà a parlar-los amb el desig de deixar lliure Jesús. Però ells cridaren: S. «Crucifiqueu-lo, crucifiqueu-lo». C. Pilat respongué per tercera vegada: S. «¿Per què? ¿Quin mal ha fet? Jo no trobo que hagi comès res que pugui merèixer pena de mort; li donaré un càstig per escarmentar-lo i el deixaré anar». C. Però ells insistien demanant amb grans crits, que el crucifiquessin. I s'imposaven a força de cridar. Llavors Pilat es decidí a concedir-los allò que demanaven: indultà aquell que era a la presó per revolta i assassinat, i entregà Jesús a la pena que ells volien.

Quan se l'enduien, agafaren un tal Simó de Cirena, que venia del camp, i li carregaren la creu perquè la portés darrera Jesús. El seguia una gran gentada del poble, i també

moltes dones endolades, que el planyien. Jesús es girà cap a elles i els digué: + «Dones de Jerusalem, no ploreu per mi: ploreu per vosaltres i pels vostres fills. Perquè vindran dies que la gent dirà: "Felices les que no tenen fills, les entranyes que no han posat ningú al món i els pits que no han criat". Llavors diran a les muntanyes: "Caieu damunt nostre", i als turons: "Cobriu-nos". Perque si a un arbre verd fan això, ¿què serà de l'arbre sec»

C. En portaven dos més: uns criminals que havien de ser executats amb ell. Quan arribaren a l'indret anomenat Gòlgota, el crucificaren juntament amb els criminals, un a la dreta i un altre a l'esquerra. Jesús deia: + «Pare, perdoneu-los, que no saben el que fan». C. Es repartiren els seus vestits i se'ls jugaren als daus. La gent s'ho estava mirant. Les autoritats deien, rient-se'n: S. «Ell, que en salvava d'altres, que se salvi ell mateix, si és el Messies de Déu, l'Elegit». C. Els soldats també se'n burlaven: tot oferint-li vinagre, li deien: S. «Si ets el rei dels jueus, salva't tu mateix». C. Sobre d'ell hi havia un rètol que deia: «El rei dels jueus». Un dels criminals penjats a la creu, també li deia insultant-lo: S. «¿No ets el Messies? Salva't a tu mateix i a nosaltres». C. Però l'altre, renyant-lo, li respongué: S. «¿Tu que estàs sofrint la mateixa pena tampoc no tens temor de Déu? I nosaltres ens ho mereixíem, perquè estem sofrint el càstig que ens correspon pel que em fet, però aquest no ha fet res de mal». C. I deia: S. «Jesús, recordeu-vos de mi, quan arribeu al vostre Regne». C. Jesús li respongué: + «T'ho dic amb tota veritat: Avui seràs amb mi al paradís».

C. Ja era cap al migdia quan s'estegué per tota la terra una foscor fins a mitja tarda: el sol s'havia eclipsat. La cortina que tancava el santuari, s'esquinçà per la meitat, i Jesús cridà amb tota la força: + «Pare, confio el meu alè a les vostres mans». C. I havent dit això, expirà.

Aquí tothom s'agenolla, i fa una pausa.

El centurió, després de veure el que havia passat, en donava glòria a Déu i deia: S. «És veritat: aquest home era innocent». C. I tota la gent que era present en aquell espectacle després de contemplar tot el que havia passat se'n tornava donant-se cops al pit. Tots els seus coneguts i les dones que l'havien seguit des de Galilea es mantenien a distància mirant-s'ho.

[Hi havia un home que es deia Josep, membre del sanedrí, home noble i bo, natural d'Arimatea, població dels jueus, que esperava el Regne de Déu, i no estava d'acord amb tot allò que el sanedrí havia decidit i havia fet. Aquest home anà a trobar Pilat per demanar-li el cos de Jesús, el desclavà, l'amortallà amb un llençol i el posà en un sepulcre tallat a la roca, on encara no havia estat posat ningú. Era el divendres quan ja començava el capvespre del dissabte. Les dones que havien vingut amb Jesús des de Galilea, seguiren fins allà, veieren el sepulcre i com havia estat enterrat el seu cos, i se n'anaren a comprar perfums i unguents. I durant el dissabte guardaren el repòs que la llei prescrivia.]